

HALVDELEN HVER.

Sangspil i 3 Akter af Erik Bøgh.

(1854. Kasino.)

La chavrière. (Luigi Brodèse.)

Carlo

I. *p*

V.1. Ak, Bian - ca, gaa i Klo - ster, der er du Him - len vis, det

dim.

si - ger al - tid Mo - ster, men hun er o - ver Tres. Pie - tro, jeg be - der,

sig mig om ej du tror, Him - len sig bre - der o - ver den he - le Jord;

*mf**dim.**mf*

mon den ej bre - der sig o - ver he - le vor Jord? Moster er klog og kyn - dig

hun har for - talt, at vor Fryd al - tid er ond og syn - dig,

poco meno. *a tempo.*

Sorgen al - e - ne er Dyd. „Bian - ca! hun fej - ler, Li - vet til Fryd vi
fik, Him - len sig spej - - ler helst i det gla - de Blik.“

V. 2.

Med Klager hun mig trætter,
Hver Gang jeg Cithren slaar,
Og mine Kastagnetter
Dem har hun brændt igaar.
Pietro, du Kære,
Sig mig, o sig mig frit:
Kan det vel være
Synd, at jeg synger lidt?
Vilde det være Synd, om jeg dansede lidt?
Naar Tamburinen lyder,
Glæden mig lokker afsted,
Ak, mon det vel fortryder
Himlen, at jeg følger med?
Nej, slyng kun Kransen
Om dine Lokker trygt,
Vi kan i Dansen
Tumle os uden Frygt.

V. 3.

Til Dansen fro de ilte,
Dog blev ej Himlen vred,
Nej alle Stjerner smilte
Venlig til Skoven ned.
Lystig man svinged_
Dagen derpaa især,
Klokkerne ringed,
Da var der Brudfærd,
Klokkerne ringed_
det var en lystelig Færd!
Moster var vred og spaade,
Spaade dog fejl denne Gang,
Pietro lod Himlen raade,
Glad med sin Bianca han sang:
Verden er herlig,
Livet til Fryd vi fik,
Himlen er kjærlig,
Se den med frejdigt Blik!

Andantino.
Carlo.

Auber. (La part du diable.)

II.

V. 1. Hvil sødt i din Slum - mer, o græd ej, du Smaa! om din Mo - ders
V. 2. I, Rigdommens Søn - ner, o hør u - den Harm mi - ne Suk og

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

1. Kum - mer ej drøm - me du maa. Naa - di - ge, høj - e Da - me, du
2. Bøn - ner i Glæ - der - nes Larm! Yd - mygt jeg be - der! saa - rer det

Ped. *

dolce.

1. bøj - e dit Ø - re mildt til Armod's Bøn, som læn - ge lød i Løn! Bøn - hør, bøn - hør, bøn - hør den
2. E - der at kende Nø - den, saa forlad den Li - dende, som bad! Forlad, for - lad, for - lad den

cresc.

1. Arne Guds Naade lømmer dig for - vist. Vil du dig her paa Jord for - barme, skal Himlen sig for - barme
2. Arne Guds Naade lømmer dig for - vist. Vil du dig her paa Jord for - barme, skal Himlen sig for - barme

hist. Ah -

rit.

La -

dim.

Andantino.

Esser. „Die zwei Prinzen.“

Carlo.

III.

V.1. Far-
V.2. Far-

1. vel, I høj - e Fyr - ste sa - le! Her er ej Fred, her er ej Ly! Bort o - ver Fjel - de, o - ver
2. vel mit Haab om Magt og Æ - re! min gyld - ne Drøm er nu for - bi! Den var kunkort; snart vil jeg

1. Da - le vil jeg til Sko - vens Hyt - ter fly. Der er ej Svig og ej Ka - ba - le; der
2. væ - re saa arm som før, saa let, saa fri. Dog nej! ve - mo - dig vil jeg bæ - re dens

1. er man fri som Fugl i Sky! Far - - - vel! Farvel, I
2. Min - de paa min dunk - le Sti! Far - - - vel! Farvel mit

1. høj - - e Fyr - ste sa - - le! her er ej Fred her er ej Ly,
2. Haab om Magt og Æ - - re! min gyld - ne Drøm er nu for - bi,

1. her er ej Fred, her er ej Ly!
2. min gyld - ne Drøm er nu for bi!